

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.05.2006. године

НАСТАВЉЕНО 12.05.2006. ГОДИНЕ
Са почетком у 09,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених: адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**

Шта нам је са браниоцем? Јел сте се договорили са оптуженим.

- **Опт. Медић Слободан кога ће на данашњем главном претресу бранити адв. Јеврић Зоран, у договору са оптуженим Медић Слободаном.**
- **Опт. Петрашевић Перо и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар и његов бранилац адв. Фајфрић Жељко,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **Опт. Медић Бранислав, са браниоцем адв. Јеврић Зораном.**

Констатује се да је приступио сведок Дмитровић Петар.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Молим вас хоћете позвати сведока?

Сведок ДМИТРОВИЋ ПЕТАР

Добар дан. Ви сте Дмитровић Петар, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани данас на главни претрес да будете саслушани у својству сведока. Ви сте већ саслушани били у истражном поступку, јел тако? Тамо сте дали исказ, а данас ћете дати на главном претресу. Само ћу прво узети Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: 25.10.1967. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шездесет и?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Седме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седме, пошто овде пише 60? Где сте рођени?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У Шидским Барама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У Шиду тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој адреси?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Насеље Исток Ц2, улаз 4, стан 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ово је Беркасово пријављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је раније? Епа добро, видим све је другачије, шта се дешава? Добро. Реците ми Ви познајете овде оптужене?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са њима у сродству, завади?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Ви ћете данас бити саслушани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, јер је лажно сведочење кривично дело и дужни сте да одговарате на сва питања која Вам будемо поставили, сем оних који

би Вас или Ваше блиске изложили тешкој срамоти, кривичном гоњењу или великој материјалној штети. Јел сте то разумели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте дужни да положите заклетву, пошто у истрази је нисте положили. Текст заклетве се налази испред Вас, па ћете Ви прочитати. Ево изволите прочитајте.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: **Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави.

Јел се сећате кад сте дали код истражног судије, то је било у седмом месецу прошле године, шта сте тамо рекли и да ли остајете при томе?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сећам се углавном и остајем при томе.

Остајем при ономе што сам изјавио у истражном поступку, с тим што објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пошто се саслушавате први пут на претресу, ја ћу Вас замолити да нам испричате. Значи, од момента када сте дошли у јединицу, како сте дошли, колико остајете, шта сте радили и тако све у вези Вашег боравка у овој јединици? Изволите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У јединицу сам дошао 1993. године пошто сам претходно био у пограничној милицији тамо, па једно време исто у Ђелетовцима. 1993. године прелазим у јединицу код команданта Боце. Долазим, пошто сам био добар са Вученовић Браниславом, са њим сам се тако виђао чешће и он ми је предложио да дођем у јединицу и нормално ја сам пристао 1993., негде 1993. године у марту месецу прелазим у ту јединицу и у њој остајем до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли у мају?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Март, мај месец, не знам тачно знам у јануару месецу, мајка ми је умрла и после тога сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте знали Вученовић Бранислава?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми смо заједно ишли у школу, не у исти разред али у Бановцима, па се знамо од тада. Тако знам и Боцу и већину њих који су и били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте дошли коме сте се тамо први пут кад сте дошли у ту јединицу, где сте дошли у Ђелетовцима, шта је то било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Са Вученовићем сам причао о томе да пређем и он ми је рекао да се јавим Боци и ја сам се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте се јавили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам, јавио сам се Боци и он је пристао да ја дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте тад дошли, јел сте добили неко решење, јел сте закључили неки уговор о раду било какав писмени акт?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам одмах, али после једног извесног времена, рецимо неких месец дана добио сам решење као радник интерног обезбеђења Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Вашу радну књижицу ту оставили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам оставио. Ја сам иначе и водио папирологију за све и свима сам и касније правио те радне књижице и сакупљао од војске, само своју нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Вам уопште то време које сте провели овде у Ђелетовцима урачунато у тај радни стаж, не војни, него радни?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте. Мислим да јесте, пошто сам предавао те књижице, то сам доносио, не могу сад тачно да се сетим ко је уносио те књижице, али њима сам односио горе у касарну и они су то носили у НИК да тај радни стаж да нам се призна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту где сте почели да радите то је била Нафтна индустрија, јел тако кажете, НИК?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то код Боце, шта то значи код Боце да сте се запослили? Јел он радио при Нафтној индустрији или је он имао нешто своје одвојено или шта?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Вероватно је радио исто као и ми сви пошто смо сви били под Нафтном и пошто нас је она и плаћала, Нафтна Индустрија Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте баш код њега отишли? Шта је он, јел он био неки административни радник па су се њему људи јављали или шта?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па он је био шеф тада обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам? Шеф обезбеђења и он је одлучивао о пријему људи, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви радите у то време кад сте се запослили, шта радите ту у Ђелетовцима, у Нафтној индустрији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Идем на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте добили неки радни задатак? Кажете закључили сте уговор, јел имате неки радни задатак?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте имамо, добијамо задатак који реон ћемо чувати, где да будемо, у које време, пошто смо у првом моменту радили у сменама и тако. Било је нормално оно, смењивали смо се, радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био Ваш посао, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали неки други, нисте мењали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите мењао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте нешто друго радили, да сте радили у набавци, у кухињи, у нечем другом, него увек сте радили на обезбеђењу, јел тако, то Вам је био посао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли да ли сте добили неку униформу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па добио сам униформу комбинезон сам добио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Шарени, ја мислим да је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после добијали још нешто сем тог једног комбинезона?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па добијали смо, мењали смо касније комбинезоне, како смо се ширили и како нас је било више, тако смо имали других комбинезона, опреме и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали нешто за главу?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Беретку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим црвене да су биле беретке, не знам тачно сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од оружја, јел сте добили нешто?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па од оружја неко је имао своје оружје, а нешто смо и задуживали. Ко није имао и то смо задуживали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали своје?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам задужио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од оружја?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Аутоматску пушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је издао ту пушку?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мацура Марко, ја мислим да је он у то време био задужен за издавање оружја и знам да смо имали неке хране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налазило то оружје?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У једној кући тамо у којој смо држали као складиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било у оквиру касарне или?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Близу касарне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте имали неки реверс па ви добијете оружје па потпишете, или?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, на реверс се све дизало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте добили ту аутоматску пушку? Јесте ли у току боравка Вашег још нешто од оружја добијали или ту једну аутоматску, или сте мењали или било шта?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мислите на целу јединицу или?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на Вас лично?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, само аутоматску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту једну аутоматску пушку сте имали до краја све време?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од тада, до када Ви остајете у "Шкорпионима"?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: До краја док нисмо изашли из Ђелетоваца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту како се тај одред или јединица, како се то зове где сте Ви почели да радите?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми смо се звали «Одред Боца», то је био такав назив. Није то ништа било оно, како да кажем, имали смо од Нафтне Индустирије тај уговор као интерно обезбеђење, а ми смо се звали оно «Одред Боца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када добија тај назив «Одред шкорпиони»?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу тачно да се сетим кад је назив тај био, али претпостављам да кад смо потпали под војску Вуковарски корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када то бива?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам сигуран, али мислим негде 1994. године. Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како долази до тога да ви потпадате под тај корпус, шта се то десило?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Претпостављам, кажем опет, нисам сигуран. Низак сам био, али претпостављам, моје мишљење ако Вас интересује, мислим да је било, пошто више се није могло обезбеђивати, пошто је УНПРОФОР био, јел тако, није се могло обезбеђивати са другим оружјем да је због тога да смо морали бити под војском да би га смели носити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел ту донета нека одлука да се припојите том корпусу или било шта? Да ли знате нешто у вези тих формалних, да кажем?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, у вези тих формалних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само знате да сте у једном моменту потпали под војском Републике Српске Крајине? Јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате под који, под неки корпус, под неку, да кажем вишу јединицу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате под којим, да ли под вуковарски, под сарајевско-романијски, под који?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Под вуковарски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под вуковарски? Е па то Вас питам, зато Вас питам под који сте потпали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чудно ми сад, рекох шта Сарајево има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема везе, ја набрајам који постоје у Босни, па сада између осталих постоје и на том подручју у ствари који постоје, па је и тај један од њих. Значи, припадали сте вуковарском корпусу? Јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био тада командант вуковарског корпуса?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да је генерал Лончар био, колико ме памћење служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега некад видели да је он долазио код вас у Ђелетовце?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио је, јел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко од тих, да кажем, војних високих старешина долазио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па долазило се, долазили су и војни и цивилни, долазио је и Чалекатић, долазио је и колико се сећам једном и Мартић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Чалекатић, шта је он радио, шта је он био?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам. Знам само да је био исто генерал, сад у каквом својству је он био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред њих ове тројице које сте сада набројали да ли је још неко од познатих особа долазио да сте га виђали, Вама познатих, а високих функционера?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан, јел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Горан. Ето то су мени познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често су они долазили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па шта ја знам, није било, како да кажем, неко правило, дођу. Није то баш ни често било, с времена на време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном недељно, једном месечно?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Месечно можда није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили кад су долазили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ишли су код команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На састанке неке?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је он, под командантом подразумевате Медић Слободана, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он одлазио на неке састанке?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали, да ли случајно имате сазнања?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не знам, увек је био у покрету, сад где је ишао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците мало у организационом саставу, значи те јединице «Одред Боча», па касније "Шкорпиона", командант је био Медић Слободан. Да ли је имао заменика?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У које време, почетак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента када се ви формирате као војна јединица, значи кад то кажете да припадате војсци Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па видите, тешко је то сад рећи конкретно пошто у једном времену мењали су се и као заменици и ово и оно. Једно време је био и Стојковић, па је после тога био Вуков Александар. Е сад ја не знам тачно временски период то кад, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је Вуков Александар био пре или после? Ето тако да одредимо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад отприлике? Да ли можете одредити бар годину ако не можете временски период?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не знам. Ја мислим тамо негде крај 1994, 1995. Не могу то је онако у грубо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био период када јединица одлази на терене?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто знамо из, наравно, досадашњих свих исказа да су била три терена, да ли сте Ви ишли на те терене?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам ишао на два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На која сте ишли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На бихаћки и на Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време кад сте ишли на Бихаћ и Трново, да ли је Вуков Александар био заменик команданта?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам потиче то сазнање?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па то је, како да кажем, као што знам да сам ја био заменик командира, као што знам да је Опачић био командир чете, тако сазнање имам да је Вуков био заменик. Никакав писмени нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим, или сте га ословљавали као замениче или мислим на који начин сте то сазнање имали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми смо га увек ословљавали са Вук, имали смо такав однос коректан, ово и оно, никад га нисмо ни ословљавали са замениче ни тако нешто ни функцију неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него се то подразумевало да је он заменик?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим сазнањима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад смо рекли мало о том организационом саставу јединице пошто сте Ви били то што сте сада рекли да сте били. Реците ми шта је јединица имала? Јел имала неке чете, одреде?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам мало.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо две чете Опачић и ја. Опачић је био командир друге чете, ја сам његов заменик. Чета три вода, тај део Вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга чета, а јел била и прва чета?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, била је прва чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био командир прве?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Командир је био Медић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао заменика?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, Ракић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред те две чете, да ли је још нешто било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо извиђачки вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир извиђачког вода?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да је био Мићо, не могу сад да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли све време или се мењао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: И код њих се то мењало, мада ја нисам био упознат са том њиховом, они су се мењали међусобно, нисам био упознат. Моја је ствар била чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте ишли на Трново, у моменту кад идете на Трново, да ли знате ко је тад био командир извиђачког вода?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам сигуран. Ја мислим да је био Мићо тај Љубобратовић, тако нешто, али нисам сигуран. Ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још био неки вод или неко одељење, јединица или нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо један. У Ћелетовцима мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо троцевца једног па то смо имали једно одељење које је увек било на том троцевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи тај троцевац, не знам шта је то? Шта је троцевац?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Троцевац, то је једно оруђе које стоји на камиону, противавионско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био неки радни вод, шта је било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радни вод или тако нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, ту је био у саставу чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте имали неки радни вод?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо и радни вод. Они су радили ствари по Ђелетовце, за које треба кретање и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи, што се тиче организације. Реците ми како је функционисала, да кажемо, та дисциплина, наредбе, ко је доносио наредбе?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Наредбе ко је доносио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко поред њега могао да доноси наредбу било какве врсте?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Углавном он. У ствари он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном, значи и неко још, значи он?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека команда сем њега као команданта, рецимо команда која би командовала, мислим како сама реч каже?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Једино је он доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је доносио одлуке? А да ли је постојала нека команда?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па команда, знате како има командант па команда? Та команда или?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Команда објекат или команда као људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим ја ништа, него Ви мени реците да ли је постојала?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда која командује у јединици некој? Имате команданта, имате команду, још неке људе?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имамо команданта, командант наређује надређеним командирима чета, командиру извиђачког вода и извршавају се задаци, једно тај систем познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то Вас питам како функционише, ево сад сте ми објаснили, то сам Вас питала. Да ли је неко од тих људи које сте сад набројали, значи, ових командира чета, па заменика, да ли су они имали могућност доношења одлука?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Доношење одлука у смислу ако ми Боцо нареди да нешто одрадимо ја сам имао могућност да то радим по неком свом виђењу како треба да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плану?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, како треба да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били у могућности, јер сте Ви били заменик, да Ви лично донесете неку одлуку без команданта?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку одлуку коју сте сматрали да би била прикладна или да би била у том моменту одговарајућа, а да не питате њега?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Све одлуке које су, како да кажем, треба стражарско место да буде ту, то сам имао могућности. Такву могућност сам имао, али неке веће одлуке нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљне одлуке око напредовања, повлачењу на линији, било чему?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, све ове ситне одлуке које су се доносиле у саставу, рецимо каже се покривамо овај терен, по мојој процени да одредим где би требало бити стражарско место или то, то сам могао да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам озбиљније одлуке? Али сем Вас, да ли је можда командир чете могао донети такву одлуку?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били заменик?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко могао донети, да ли је рецимо Вуков Александар ако је био његов заменик команданта, могао донети такву одлуку?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или било какву озбиљнију одлуку?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ту сте потпуно стриктни у томе да нема могућности?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била могућност да неко донесе евентуално у некој ситуацији када није командант ту неку одлуку, ако му не може саопштити, ако није у могућности да с њим контактира, да ли је постојала таква могућност?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да не би постојала. Не могу да тврдим, али сад не знам каква је ситуација или каква врста одлуке би се требала донети, али неку велику озбиљну одлуку сумњам да би ико могао да донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и у ситауцији кад командант није ту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чак и у таквој ситауцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или рецимо да донесе па да му после каже, да ли је тако нешто постојало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не верујем у такву могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете, или знате да није?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да знам, али не верујем у такву могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и хоћу питати следеће питање. Да ли уопште знате да се некад нешто десило да је неко донео неку озбиљну одлуку, значајну, а да командант није знао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја се не сећам да је таква одлука донешена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да је евентуално донета па да се касније саопштила?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Е сад ми реците, Ви значи радите ту што радите и долази терен. Шта се дешава, како то, ко саопштава, шта каже, шта се дешава у вези терена? Како Ви сазнајете уопште за терен?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па састајемо се у команди тамо и каже нам се идемо на терен. Саопштава нам се кад идемо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли Ви где ћемо, шта ћемо, с ким ћемо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Каже се, командант то нама каже у свом излагању ићи ћемо ту и ту, тад и тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај први терен на који сте ишли, да ли се сећате кад је био?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Први терен је био Бихаћ. Сећам се кад је био зато што ми је, ишли смо 09.11. зато што ми је тада слава Митровдан и зато по томе ми је остало у памћењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вам је, командант вам је саопштио иде се на Бихаћ? Јел нешто још вам рекао, коју функцију, зашто идете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Давно је то било, тих детаља стварно се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи ишло?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Наша чета иде негде око цирку стотинак људи, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте радили у Бихаћу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па у Бихаћу смо држали линију, један део линије тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали дуго?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па били смо негде око месец дана. Не могу тачно сад да знам, негде 25-30 дана смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада били у овој функцији заменика командира чете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад сте имали? И после тога шта се дешава? После тих 20-ак дана?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Враћамо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донесе се одлука, неко вам саопшти? Причајте Ви да Вас ја не питам сваку ситницу.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не могу све да се сетим, искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки детаљ, значи како неко дође каже сад се повлачимо или шта?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Боца нам је рекао да се повлачимо да идемо назад пошто он је на том терену и био са нама, нон стоп је и би са нама на тој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћате се у Ђелетовце?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте сад у Ђелетовцима до следећег терена?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ето, следећи тај терен је био у седмом месту, ако се не варам, крајем шестог, почетком седмог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам саопштава, опет испричајте све што сте нам причали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто Боца нам саопштава да идемо на терен, исто тако у команди саопштава иде се на терен у Босну и ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам рекао где идете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим да ли је рекао, углавном речено је да идемо у Босну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту иде иста ова чета која је ишла и на Бихаћ?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, поново иде та чета. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у међувремену јел био неки терен?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте био је терен на који је ишла прва чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва, то је Велика Кладуша, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ви идете? Колико људи сад иде, значи у Босну?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто, отприлике исто тако ми смо бирали да то буде онако стотинак људи, шта ти ја знам, изабрали онако како да кажем неке смо и оставили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је он рекао, одакле му та наредба да се иде? Да ли је он добио наредбу од некога да се иде? Да ли вам је нешто саопштио зашто иде?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми таква питања нисмо поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте поставили, а он то није објашњавао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Довољно је било шта нам изнесе да идемо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И идете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: И идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад иде стотинак људи, шта иде од средстава превоза, како идете до тамо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Од средстава превоза имали смо два аутобуса, али су ишла једна или две стодесетке, стопедесетке, то су војни камиони и хладњача и Боца је ишао са ципом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти аутобуси, јел су они ишли до терена?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Они су ишли до Јахорине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Јахорине? Чији су то аутобуси били, нису Ваши?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Знам да су били цивилни аутобуси били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ваши?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камиони су ваши?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Камиони су наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И људи су ишли аутобусима, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао са камионима, мислим шта је било у камионима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Муниција, опрема, те вреће за спавање, муниција и тако те ствари војне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле идете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: До Јахорине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта радите тамо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Тамо смо стигли негде ујутру, били смо цео дан на Јахорини, знам да је била зима, сећам се да је Опачић поправљао неку пећ, пошто смо мислили да ћемо ту и остати у току вечери. Знам да је поправљао неку пећ, да смо хтели једну монтирати тамо, пошто смо се требали сместити у неки хотел тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте се сместили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесмо оставили ствари, али нисмо ту преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте преноћили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Него у току ноћи смо добили наредбу да идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те вечери долазите на Јахорину и у току исте ноћи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ујутру смо дошли на Јахорину. Ујутру смо дошли на Јахорину, у току дана смо тамо мало били шетали, ово и оно, припремали се, мислили смо чак да ћемо и остати ту целу ноћ, али нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви не боравите ниједну ноћ целу на Јахорини?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне долазите, друге одлазите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ноћи сте и дошли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Дошли смо у зору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим у току ноћи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми сад ту кад сте дошли на Јахорину, тај хотел, оставили сте ствари, јел било неког ту у хотелу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мислите на цивилно или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па било је неких цивилних лица који су се бринули о том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неко од војске, као што сте Ви били?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у близини ту на Јахорини?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам виђао војске тамо, сад да ли је неко у ком хотелу био или у чему већ, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате коме је та војска припадала, који су били, да ли су неки исто тако неке чете као ваше јединице?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Целу ноћ смо путовали, мало сам и прилегао тамо да одморим, нисам имао времена ни да питам, али на крају крајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког видели од овако тих војних лица за која сам Вас малопре питала, неких високих функционера, да је неко долазио у хотел, да је био у близини, да је био на Јахорини?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је Медић Слободан одлазио негде ту с Јахорине, неке састанке, да ли му је неко долазио на састанке док сте ту у току тог дана или ту у близини, не мора у хотел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Е то не знам. Знам да у наш хотел, колико ја знам, и легао сам био једно време, док сам био напољу испред хотела знам да сто посто није никог било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете виђате неку војску другу али не знате ко је то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су били обучени ти други?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Шарене униформе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви тако исто? Добро, и онда крећете где?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У току ноћи крећемо према Трнову.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко креће?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Наша јединица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим чиме крећете, којим средством превозним?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Крећемо са овим стодесетке, стопедесетке, тим камионима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим што сте рекли?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још нешто креће?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Хладњача та наша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хладњача, а аутобуси остају?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Аутобуси остају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возачи аутобуса?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Право да вам кажем не знам ни ко је возио те аутобусе, нити знам где су били, али претпостављам да су осали са својим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су цивилни возачи били, нису? Добро. И долази цип претпостављам?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се налази у ципу?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Боца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Боца и претпостављам. Ја улазим у аутобус, као и сви други војници. Не гледам где ко улази, ово и оно, али претпостављам да они и пар људи са њима да је ишло као што је увек ишло са њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тих пар људи који увек иду с њим ко су ти људи?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па било је Перо Петрашевић, Бодо, Момић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо по надимцима, морамо сад знати имена, па ћемо после по надимцима, да прво се упознамо ко је.
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Перо Петрашевић, то је име и презиме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, даље ко још иде?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Медић Слободан, Медић Александар, то отприлике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ја кажем они су увек ишли са њим, претпостављам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас и питам, јел њих тројица увек иду са њим?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да и не знам, можда сам неког изоставио, али знам да њих тројица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте покушајте полако, ништа нам се не жури, па покушајте се сетити ко је то, ко иде стално са њим? Не сад том приликом, него иначе ко иде с њим?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ето ишао је и тај Давидовић и њих тројица, ето то је та група.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта та група, која је уз Медића, представља?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Шта представља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Они су са њим увек били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То обезбеђење његово?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па вероватно. Не знам како бих ја то назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него ко иде стално са неким, обично се зове обезбеђење?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па добро, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам другачије како би се звало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па вероватно тако обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су стално с њим иначе били?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту у Ђелетовцима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они иду сви заједно и за Трново?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где долазите? Значи, ноћу идете, као што смо рекли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Идемо ноћу, пролазимо неким путевима, право да вам кажем компас и не иде, знам само да смо ишли и да су путеви били страшно лоши, да је то било новим путем неким направљеним колико ми се чини и да смо ишли ноћу под упаљеним тим, како се зове, ратна светла, пошто нисмо смели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она позициона?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па да, ратна се зову, у рату се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад ми реците где се ви налазите док идете ка кад се спуштате с Јахорине?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У једном камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камиону? И где долазите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Долазимо у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах директно у Трново?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Трново?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се тамо дешава?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сад не могу тачно да се сетим да ли смо ту остали, да ли нас је ту неко сачекао или, вероватно нас је неко сачекао или нас је неко и водио тим путем. Претпостављам да нас је водио и онда смо одведени у један део, то је једно мало викенд насеље удаљено од Трнова, не знам да ли има можда километар један, 500 метара, не знам тачно, не могу да се сетим и ту смо дошли да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте се сместили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се сместили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сместили смо се тамо у неке викендице које су биле, мало смо их средили, дотерали, није било врата, прозора, мало смо намештали тамо некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно, комплетно?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Било је ту више тих викендица и онда смо поделили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем цела јединица се сметила у те викендице ту ноћ кад сте дошли то јутро?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда се дешава?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ништа. Кажем, сређујемо те викендице, размештамо се, организујемо одмах стражу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико боравите у тим викендицама?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу тачно да се сетим колико боравимо у тим викендицама, знам само да смо један мањи период, не знам да ли баш истог дана или следећег дана смо већ отишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај терен?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Тај терен је био, то је неко место које зову Лисичја Глава, мислим да је. Ту смо отишли, ја мислим сутрадан да је то било кад смо отишли тамо, не могу тачно да тврдим, али мислим сутрадан на ту Лисичју Главу да смо отишли и ту је већ било, тамо је већ било војске кад смо ми стигли и пуцало се тамо било, то се сећам добро и тамо смо требали да држимо један део линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел одлазите сви, цела јединица?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Цела јединица одлази и будемо тамо преко дана, али у току ноћи једна група се повлачи, једна група остаје. Ја знам да је командир Опачић остао са једном групом људи – 40-50 људи, да сам се ја вратио у викенд насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јел се онда смењујете тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сутрадан сам отишао ујутру са овом другом екипом, отишао сам тамо и ту смо били, ми смо држали ту линију једно 2 дана, ту нисмо били пуно, бар 3 дана смо били ту. После је и Опачић, ово и оно, кажем били смо једно 2-3 дана укупно и после тога смо се сви заједно вратили у Трново, мислим у викенд насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта онда радите ту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Е онда смо имали неки ситан празан ход, дан, два, сад не могу тачно да се сетим, знам само да је Боца дошао један дан и рекао је да смо добили нов задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где онда одлазите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Одлазимо на тај део који смо држали, не знам сад како се зове тај део, углавном тај део где смо држали линију, значи од тада кад нам је Боца рекао па до краја терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете ту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај терен други, колико је он отприлике удаљен од тих викендица где сте се сместили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Тамо је било, али по мојој процени, можда 6-7 км ја мислим да је тако било, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то место удаљено од самог Трнова, од Трнова до викендица?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Можда мало мање нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике исто тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Отприлике, али можда мало мање, не знам зато што не могу сад ни да се сетим тог дела пута и ово и оно, то је давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сад на том терену како је, јел остајете све време, јел се мењате, шта радите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Један део тог терена се мењамо са 50-60 људи. 50-60 људи остаје са мном тамо, док командир Опачић враћа се у викенд насеље и тамо се одмара и онда после 2 дана он долази и ја се враћам и тако се мењамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ко је стално био на терену?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, то су били извиђачи, они су стално остајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу тачно да се сетим, али мислим неких 25-30 да их је било, 25, не знам, мислим да је тај број у питању. Не знам њихово бројно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су стално били на терену?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, они су стално тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Вуков тада био у извиђачима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да је он тада био заменик Боцин, али је он са њима био пошто је он један временски период био и командир и био је јако добар са тим људима и он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир извиђача?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да и онда је он са њима био нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је стално био ту на терену, на линији, то што сте ми рекли, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте се снабдевали за линију за храну, за пиће, за намирнице, за шта вам је већ потребно?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Видите, овај период када смо се мењали, сад ја не могу тачно да знам да ли је то било две смене, три смене, отприлике, тај део смо увек носили храну са собом. Понесемо храну, понесемо воду, понесемо, то смо носили са собом. Е сад онај део, значи, после пар смена смо били и ми као чета комплетно на линији, е онда су нам дотурали храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су вам дотурали храну?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: С камионом, са тим стодесеткама, мада је било јако ризично ићи тамо, пошто се дешавало да гађају нам камионе тамо, лично сам гледао кад је један погођен са, ја претпостављам маљутка да је била, тако да је било доста ризично али морало се доносити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти камиони могли да дођу до линије?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Они су једно 100-200 метара од линије долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неко подножје, претпостављам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па подножје је зависно на који се положај сматра. Ја сам био рецимо од тога једно 200-300 метара, мало је вишље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од места, докле значи може доћи камион до места где се налази линија, отприлике кажете сад је 200-300 метара, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: До мог положаја, као командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на друге положаје, колико је дугачка та линија коју сте чували?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па била је по прилици дугачка. Ја сад не знам, ево сад да се 100 људи распореди на по неки пар метара, десетина метара, четнаест, не могу тачно, било је онако поприлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад да Вас питам. У односу на место где долази камион, па у односу, рецимо на ту најудаљенију тачку, на линији где се налази ваш човек, колика би била отприлике удаљеност?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Зрачна линија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па шта знам можда километар, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То место где је долазио камион, то је било неко претпостављам безбедно место, да ли је то било то једно, једино место или је било где стигне ту дође?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ту се остављала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На одређеном месту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На одређеном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, он дође камион са храном, јел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неко сиђе с линије или како?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Неко сиђе доле са линије и узме ту храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел камион извади па остави храну да храна стоји ту поред линије или се у одређено време доносило?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па у одређено време се доносило, најави се, систем веза је постојала, јави се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најави се и онда неко сиђе?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја или командир, тамо већ који се налазимо при вези, чујемо да долази, пошаљемо два, три човека већ колико треба, јел, сиђу доле, сачекају камион, узму храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем хране, шта се камионима доносило?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По потреби шта је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па рецимо ако муниција затреба донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ту је храна, муниција, вода, батерије и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажемо та противничка линија, колико је удаљена била од места где је камион долазио иначе, пошто сте Ви били на линији претпостављам да знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја јесам био на линији, али мој положај је био доста овако ближе. Најистуренији су били извиђачи, они су у то време имали баш тамо и највише проблема, јел противничка страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Та значи, противничка страна, снага, та њихова локација, па до камиона, места где стоји камион, колико је отприлике, јел можете оријентационо рећи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Можда нека 2 км, ја сад не могу оно тачно да кажем, али отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај део се више није прелазио, то место докле се камионом ишло и то је путем, претпостављам да је то пут докле може камион доћи, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тај део више се није прелазио јер је била опасност, јел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Опасност, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците, рекли сте да ви то путем неких радио веза се договарате кад дође храна или било шта, чиме сте се договарали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите чиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте успостављали комуникацију?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па имали смо моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа то Вас питам, ко је имао мотороле?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па онај ко је био командир на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све рецимо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Рецимо Опачић је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имао сам када сам био у овом делу када смо се ја и он мењали, када смо дошли сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била само једна моторола у вашој чети?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо слабо батерије, па смо користили само једну, тако да нисмо више имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су извиђачи имали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао, да ли знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је функционисала веза?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите, како је функционирала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се могло договарати било без проблема?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па имали се неки шифрарник по коме се, на основу чега се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је веза могла се успоставити, није било проблема да се прекида?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо оно убацивање од њихове стране, али то је једини начин био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је функционисало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Функционисало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте неке шифре. Какве су то шифре?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Шифре по којима се најављује рецимо нападају авиони, бомбардују нас, топови, ово и оно, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад идете по храну, јел тад има шифра?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу тачно да се сетим за сваки део за храну да ли је постојала шифра, донеси храну, не могу да се сетим, само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било донеси нешто друго?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па може се тако рећи да смо имали неки, како да кажем, свој онај интерни договор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имали неки типичних речи из тог вашег интерног договора, а који сте ви користили, неке шифре које су онако типичне, често коришћене?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па имали, рецимо ако нам треба рецимо, ако најавимо да нам треба за следећи пут оно камион кад дође треба нам рецимо то, то и то, кажемо да треба нам тај пакет да донесемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пакет је подразумевао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Више ствари које треба да нам се донесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту спадала и храна или су спадали више оружје, муниција и тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У том делу је спадало све што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што треба?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте. Једино, шифре су биле најбитније у вези рањеника, мртвих и таквих ствари. Ово све друго се могло договорити, храна и ово и оно путем тога, рецимо пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад бих Вас замолила да ипак нам мало само кажете шта би све под тим пакетом могло се подразумевати?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Све, ал баш апсолутно све, значи, све оно што се договори претходног дана и пошто кад нам донесу дође возач, ја њему рецимо ако ми нешто треба сиђем доле и кажем треба ми то, то, то и онда кажем донесите ми тај пакет. Све је могло подразумевати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте требали да вам се набави на терен, ви сте то под шифром «пакет»?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па рецимо тако. Значи, и муниција и храна и муниција је могла бити сведена под то «пакет».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте се договорили евентуално претходног дана, а била је потреба да се у току дана договорите, нешто вам је хитно требало, нестало вам је нешто, да ли сте и тада могли под том шифром «пакет» користити да вам се достави сада ако треба још муниције, ако треба још хране или нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не верујем да смо баш тада могли ако се нисмо договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сетили сте се нешто у току дана треба вам сутра да се донесе или треба да се донесе у било које време?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја се шифри тачно не могу да се сетим, вероватно је постојала шифра и за муницију и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте рекли углавном се користио «пакет»?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Углавном се користио тај жаргон. Е сад не могу да кажем тачно ако мени је рецимо требало сад муниција ја њему кажем донеси ми пакет. Да ли би он мене разумео шта мени треба, могао ми је у том пакету донети храну и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па зато Вас и питам да нам објасните управо, зато Вас и питам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Постојала је, само не могу се тачно ја сетити тих шифри, заборавио сам тотално, али постојала је и шифра под којом се наручивала и муниција и рецимо гранате и ово и оно, шта ти ја знам, а да друга страна јавља кад доносимо ми вама доносимо вам пакет. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када се јави, рецимо доносимо вам пакет, онда неко, као што сте малопре објаснили сиђе да узме то, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ви одредите или ко је сад?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па обично они који су били рецимо што се тиче чете, обично они који су били са мношћом ту, пошто је са мношћом било рецимо 3, 4, 5 људи, шта ја знам, кажем двојици отићи доле донеси, они донесу до мене, онда дође са линије по своје следовање или они однесу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је такав исти начин комуницирања био и код извиђача?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да знам, али претпостављам да је исто тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у смислу набавке хране и свега да се функционисало путем радио везе, да се јавило ако је стигло нешто, да се силазило, ово све што сте сад објаснили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали исту терминологију коју су користили то као пакет и слично?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је био жаргон између нас свију тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису они имали неки свој, да кажемо, други?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја колико знам да нису, да смо тако користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то исто користили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви некад лично силазили ако Вам је требала нека таква наруџбина да су Вам јавили да долази, да ли сте Ви лично сишли по то, или сте углавном давали наредбе да неко иде?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ту доле кад камион донесе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па вероватно да сам и ја некад сишао, вероватно сам сишао. Није то било толико далеко и онда прошећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате случајно ко је од извиђача силазио доле до камиона?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ра силазио је, не знам по именце, али знам силазили су исто тако кога они одреде да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је одређивао ко ће сићи код извиђача, да ли знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте некад видели да је Вуков Александар силазио рецимо до камиона? Да ли знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па вероватно је силазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели непосредно, да сте га случајно срели Ви и он заједно сте сишли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па виђали смо се, ја не знам сад, виђали смо се, ја не знам сад виђали смо се, комуницирали смо тамо на линији, ишао сам ја до њега, он до мене, е сад да ли је он баш тад био по храну или није, тачно не знам, мада и пут којим сам ја ишао до овога камиона са храном они нису користили у већини случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него би се евентуално доле нашли већ кад сте сишли, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, они би ишли другим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али морали бисте доле наћи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могло се наћи да, ако сиђемо, па то је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би могли, јер ту он стоји, он се не помера камион да би се евентуално локација мењала?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, не, он ту долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ви то узмете и?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Носи свако на своју страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем то када би добили, значи, такав један договор да силазите по набавку, по нешто што је потребно, да ли сте из неких других разлога силазили доле до тог пута, јел био неки други разлог зашто бисте сишли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чисто овако ако смо хтели да прошетамо мало да видиш оно, пошто је то нама непознат терен био, увек идеш оно гледаш, видиш, бојиш се шта ако напад буде, шта ако ово и оно куд се може проћи, ходали смо, шетали смо нормално да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силазили сте доле до пута?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Силазио сам да, ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако сте рекли да је ту близу та противничка линија.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па није то близу, гди је 2 км, далеко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, нисте се бојали то пуцњаве и то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да сам се бојао не бих ни долазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим нисте имали потребе, и ако нисте имали потребе силазили сте, зато Вас питам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па силазио сам. Било је опасно свуда, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте ишли некада пешке од тог места до тамо оне команде, односно до викендица где су смештени остали? Како сте се враћали после рецимо та два дана кад сте били па сте се враћали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Камионом у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион дође по вас па вас вози, мислим не лично по вас, него све друге?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пешке нисте ишли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не сећам се да смо пешке ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би ви силазили, рецимо пошто сте Ви били заменик командира, да ли сте силазили сами или сте имали неког ко је са вама силазио од војника?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Где кад сам силазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До камиона?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Увек је неко ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је? Да ли је то био обичај код извиђача да иду заједно неколико њих или рецимо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па свуда је то обичај да се иде, нигде се сам не иде на таквом терену, зато што је непознат терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте некада видели Вукова, то кажете виђали сте га повремено на линији да је силазио, па још са неким или сам или да ли се сећате и да ли сте га видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па видите он је долазио и до мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ме баш не би сад интересовало, него доле до камиона?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па до камиона не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је долазио до вас?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па долазио је увек са пар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неколико?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ишли, јел су имали неки редослед ходања, правила, један поред другог или један иза другог или да ли су имали неки распоред?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Долазили су нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам Ви кад сте рецимо кретали па силазили доле са вашим људима, да ли је евентуално, пошто су ратни услови, био неки распоред како се ишло, неко напред, други иза, са стране, обезбеђење, у том смислу или не?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ма не, ми смо ни били инеки професионалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ишло се оно заједно сви?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па идеш нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците ко борави ту у викендицама стално и да ли неко борави?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Где у викенд насељу тамо ко борави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ту је било пар људи који је био. Био је неки кувар, било је њих десетак који су чували стражу у том викенд насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога су чували, шта су празне викендице чували?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нису тамо празне викендице, тамо нам је била у време кад смо се мењали била је једна чета на одмору, један део чете на одмору, била нам је хладњача тамо, храна нам је била тамо, Боца је био тамо, било је њих пар који су са Боцом остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам? Командант, где је он боравио, јел на линији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У једној кући тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је у кући? А јел он био некад на линији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На овом првом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом другом?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На другом не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада није дошао? Никада вас није обишао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знао где се ви уопште налазите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ваљда је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте кад сте се враћали са линије пошто сте Ви заменик и директно сте водили ту чету, јесте ли подносили неки реферат шта се дешавало тог дана, извештаје?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ништа конкретно нисам подносио ако би било и рањених ако је било тога, то се јави радио везом пошто се морало доћи по те људе и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем командната ови људи који су били његово обезбеђење јел су и они боравили са њим ту у викендицама?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Колико ја знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко од њих појавио некада на линији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, нисам ни видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они, значи уопште нису долазили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од њих?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја колико знам није, ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то иначе нормално тако у војсци, ја пошто не разумем се много за време ратних дејстава, јел то нормално да командант седи у викендици, а да ви будете на терену?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па нормално је оно што се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је наређивао, на кога сад мислите то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па ако ми је Боца наредио нама да чувамо ту линију то је мој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви је чувате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је мој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ту док је он био, значи у тим викендицама јел долазио ту неко од неких других војних лица?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Онај део кад сам ја боравио тамо пар смена, ово и оно, није нико долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел он негде одлазио за то време?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, знам да је одлазио, претпостављам на Јахорину да се ишло, али не могу да тврдим, да ли у Трново, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би на Јахорину?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате зашто би одлазио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што онда претпостављате на Јахорину?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Трново или Јахорину, нема где другде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку потребу да иде на Јахорину?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би имао потребу да иде у Трново?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто тако ако не зна...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа у вези ако је одлазио с ким је?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ишло његово обезбеђење то кад би он одлазио са њим или је ишао сам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја колико знам увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није оно негде сам да он оде па обезбеђење спава, он оде? Да ли се могло десити да оде негде он без обезбеђења?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам да ли се могло десити. Оно колико сам ја био упућен и колико сам ја гледао кад негде иду увек су ишли са њим, е сад, да ли се могло десити то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем, значи сазнању непосредном, колико сте Ви виђали да ли сте га икада видели да је негде сам ишао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада видели ту код камиона, где камион долази, евентуално и да ли је постојала и била могућност да ту видите рецимо да дође командант па да обиђе терен ту са камионом, са набавком том?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Питате ме да ли је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је икад дошао онако из чиста мира?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па претпостављам да би дошао до мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате да је долазио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је његово обезбеђење негде ишло без њега, значи малопре смо причали о њему без обезбеђења, сад обратно да он рецимо остане ту у викендицама, а да обезбеђење негде оде? Да ли Ви знате да се то десило?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су рецимо требали отићи на Јахорину, па да они оду, а да њега оставе ту, да ли знате да се тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам чуо за такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за такав случај? Добро. Е сад, да ли је ту био неки човек који је снимао, јел била нека камера, нешто се ту дешавало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мало сад о томе.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: О чему, о камери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо камеру у чети, камера је, не знам ко је донео, знам само да је била, да је постојала, е сад не знам шта да вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио камеру?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па мењали су се, снимали су, од Стојковића до Косановића, један део чак је снимао и овај мој командир Опачић, ко је се доватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко баш био задужен са камером или је то, како кажете, ко се доватио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Није био задужен нико стриктно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви виђали да носи камеру?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, кога сте најчешће видели с камером?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам да ли је то, како је често и коришћена, али Стојковића ја мислим да је носио овако и Косановић знам пошто нас је снимао тамо на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта су снимали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па снимали нас тамо на Јахорини, снимали су ово и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел им неко то одредио, јел им неко рекао иди с њима или су они самоиницијативно с њима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Претпостављам да је камера зато и донета да се снимим, мало пејзаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам да ли сте чули да је неко рекао, наредио, рецимо да је командант рекао иди снимај то и то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су имали слободу да снимају шта су хтели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сазнању?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По мом сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су долазили на линију да снимају?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим, али могуће да су и да је био Стојковић једном, сад нисам сто посто сигуран. Нисам сто посто сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми овако реците: Шта знате о самом овом догађају који је везан за егзекуцију?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: За сам догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све што о томе знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па о том догађају знам сада пуно, онда јако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви тачно кад је то било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где сте Ви били кад се то дешавало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да сам био доле у викенд насељу, можда бих знао. Ја претпостављам да сам био на линији, ја претпостављам да сам био на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли наравно у истрази. Е сад ми реците, исто Вас је питао и мој колега, откуда знате да сте били на линији? Сад сте мало почели нешто.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, али претпостављам да сам био тамо да би видео нешто, моје једино објашњење и друго објашњење да сам на линији од неког чуо да су неки људи били, неки заробљеници да су били...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви то чујете о тим заробљеницима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, не могу да тврдим. Тамо се губи и о времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просторно временско време? Реците ми када чујете уопште да је била нека егзекуција?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: О егзекуцији нисам знао ништа. О егзекуцији чујем када је све било објављено на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада ништа нисте чули?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се причало по линији ништа или доле по викендицама?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сад ћу Вам ја рећи једну ствар. На линији ја сам имао око 15-20 заробљених људи. Имао сам мртвог човека, имао сам граната које су падале, имао сам нападе који су били, на линији нисам имао времена ни да размишљам ни да се распитујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам, али знате како оно људи причају, хтели Ви или не, људи причају, па да ли сте чули нешто ту причу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сем те приче да су заробљеници били не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведени неки људи, јел сте тако рекли?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате од кога сте чули?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ко то зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, ништа до ког момента не знате?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: До момента кад јеј објављен тај снимак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за саму касету, као касету, да постоји касета са снимцима неким?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Касету као касета ја сам касету гледао још док сам био у Ђелетовцима, али никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није био тај део на касети?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко коментарисао па има и нека друга касета?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Пошто сам ја ту касету први пут и гледао са Опачићем, уопште нисмо знали за други део касете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још неко био с Вама кад сте гледали ту касету?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим нас двојица, могуће да је био још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Ђелетовцима?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У Ђелетовцима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тамо сте имали неки телевизор?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Телевизор, видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телевизор да се види, па да и онда ви пустите?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пустите?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Пустимо касету ту која има и одгледамо ту касету, што је нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су други гледали?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Е то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту касету?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да неко гледа?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не. Ови други нису ни, колико ја знам нису ни имали телевизоре и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су ту гледали, јел сте Ви гледали?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је наша била соба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су други имали ту исту касету да би гледали, како кажете на другом месту?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Епа то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то са тим свим. Не мислим сад на овај догађај него са свим тим снимањима?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам да ли су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су икад причали, а види има вас тамо на касети, па седите, па причате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја једно време, колико је то трауматично било и тај терен и ово и оно, имали смо стварно губитака и ово и оно. Једно време нисмо причали ни о овом свом мртвом којих смо имали и тим рањеницима, а не да се бавим касетом на којој не видим ништа спектакуларно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то не питам зато што је мени пало на памет, него зато што смо имали сведоке овде који су нама сведочили и рекли да се та касета са целим садржајем гледало, да се то јавно гледало сви заједно, да се о томе јавно дискутовало, да се коментарисало. Значи, то говоре људи који су били као и Ви после у Ђелетовцима и који су знали за касету и који су гледали, да је то било јавно, да се коментарисало и да се чуло о томе. Зато ја Вас питам.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мислим, то је неко од сведока изјавио, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: И ја сам овде сведок као и сви, који говори под заклетвом и кажем овако како кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте чули ту причу и то све што се говорило Ви то нисте чули?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте се Ви дружили с људима после кад сте се вратили у Ђелетовце, јел сте се дружили с осталим?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: С којим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше чете, били сте у контакту стално?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имали смо можда пар дана одмора и наставили са радом и све нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваше сазнање тек потиче из тог момента кад сте на телевизији видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било кад сте видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Уствати нисам, говорим о првом дану кад је објављено ја сам радио, био сам на послу кад су ме назвали, не знам да ли ме је Опачић назвао или један колега, каже «бог те да видиш шта има на телевизору», ја кажем «шта има», каже «има касета», «која касета», па каже «она што смо као гледали», мислим да се тако водио дијалог у то време. Кажем, па шта сад ово и оно. Каже има још, каже има неког убиства. Ето то је прва сазнања која сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад онда сазнајете шта стварно има на касети?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Увече кад долазим са посла пошто иначе радим до 8 сати, онда то је било нон стоп на свакој телевизији се то вртело, онда сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад сте видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вама је то све непознато? Реците ми колико сте били дуго на Трнову?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На Трнову ја мислим месец дана, 30-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога је дошла наредба да се повлачите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И повукли сте се, вратили сте се?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте, замена ми је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците ово кад сте се вратили у Ђелетовце, где настављате да радите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да смо имали пар дана паузе, нисам сад сто посто сигуран, мало да се одморим да дођем к себи и онда настављамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико познајете овде окривљене?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Колико их познајем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Неке мање, неке више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете добро?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Кога познајем добро, па познајем Боцу, добро познајем Момића, добро познајем, да ли се ту и Давидовић сматра исто пошто није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису били присутни, него од присутних окривљених?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, то. Познајем све. Познајем и Вукова али њега сам упознао тек оног дана кад је почео радити ту исто тако као и Перу Петрашевића, мада смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какав је био Медић Слободан у то време, у то време рата и јел био строг, како је одржавао дисциплину, кажете били су ту неки људи на терену, како је функционисало?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Био је строг, праведан и јако добар командант. То је у три речи што могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одржавала та дисциплина?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Дисциплина се одржавала, ето како да Вам кажем, знао је не зато што је мене поставио, између осталог, знао је да постави људе на право место, а ми смо опет онда то је наш посао био да балансирамо између људи, значи између мало оштријег и мало, ипак је то рат и не може то све ићи...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Вуков Александар, шта би о њему могли рећи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Вуков, са њим сам се дружио, за њега могу рећи све најбоље. Изванредан дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нешто у вези његових активности, делатности, то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Радан, знао је са људима, увежбавао је људе, увек је са њима био, имао је рецимо ту функцију заменика, никада то није злоупотребљавао, увек се дружио са војском, са нама, са свима. Ја кажем перфектан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за Медић Бранислава?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Медић Бранислав, њега знам исто нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Он је био механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био близак са командантом?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Они су нека врста фамилије како да кажем, вероватно су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фамилија не мора бити баш блиска.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Битно је како и ја сам са својима. Долазио је тамо као и сви ми на те састанке и тако шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Медић Александар то је, како да кажем, они су мени сви добри. Медић Александар такође. Ја и он смо заједно у разред ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они били блиски са командантом?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па видите они су из истог села и они су се више дружили нормално него ми. Ми смо имали онако неку, како да кажем, чисто послован однос мада смо се и дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време, мислим тих ратова, управо на терену, јел су блиски били с њим?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па са њим су били, не знам како да објасним блискост, али са њим су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу оданости, у смислу знате оно поверења, у том смислу Вас питам блискост?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Вероватно јесте, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била у Трнову нека пекара, јел знате Ви нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чуо јесам да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се ишло тамо по неки хлеб, где сте набављали то да ли знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим по мојим причама, по причама које смо чули да се ишло у неку пекару, само ја конкретно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По којим причама, оним које сте чули кад сте били у Трнову, о тим?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Знам за пекару да је постојала пекара, ишао сам чак једанпут док сам био тамо ишао сам у Трново тамо на телефон, постојао је телефон тад сам могао јавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте Ви сваки дан добијали хлеб свеж и то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То камион кад донесе храну, да ли је хлеб доносио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Доносио је и хлеб, сад не знам да ли је био свеж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је ишао по тај хлеб?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је био задужен са тим делом, за кухињу и то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате на Трнову ко је био задужен за храну?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која особа се, као што сте Ви задужени за вашу чету?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па тамо је био Вученовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, ко је био Вученовић Бранислав?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Вученовић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко с њим?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Он је имао тамо, издавао је храну и Стојковић му је тамо помагао. Стојковић је и возио ту хладњачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Стојковић, њих двојица су путовали са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном били?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате да ли је Медић Бранислав некада можда ишао по неке набавке или?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Врло могуће да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви да је ишао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам тачно, не могу да се сетим, али вероватно да јесте. Имали су та два камиона, вероватно су се мењали он или Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да је возио, него да је он баш директно ишао, рекли сте ко је сад био надлежан за набавку, наравно увек је неко возио. Да ли ти људи обично иду са камионом?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Видите, надлежан за набавку, Вученовић је био надлежан за конзерве које су издавали. Сад, ја не знам да ли је и он био надлежан да иде по хлеб. Да ли је то било остављено да возачу донесу. Није то сад проблем неки дођеш тамо једном упознају те, е ми ћемо узимате за ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад видите нешто ћу Вас питати у односу на оно што сте Ви рекли код истражног судије. То је у односу на исказ Стопарић Горана, претпостављам да се сећате. Ту сте нешто се изјашњавали у вези места локације, терена где се тај догађај одиграо. Да ли Ви знате, независно што нисте били тамо и што сте касније сазнали, да ли Ви лично знате где се тај догађај десио?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Лично не могу тачно да знам. Међутим, по ономе што сам гледао касније на касети, јел, отприлике би знао где је то било. Значи, отприлике, не могу тачно место да знам, али отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та локација где се отприлике догађај десио па у односу на терен даље кад се иде, значи путем, то је пут, јел тако, па је сад тај догађај где, како би Ви објаснили место где се догађај десио у односу на пут и камион?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По ономе што сам ја видео камион долази до те куће где је тај поточић био. Лево се одваја пут којим ја идем где креће моја чета, а ово је по мом сазнању по ономе што видим на касети, то је ишло се десно. Значи, рачвање тог пута на том мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада тај терен какав је, објасните нам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Какав је тај терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел раван, јел има узбрдице, низбрдице?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Има и благос успона, има пуно дрвећа, има зараслог, није нико тамо то одржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли је раван, да ли се може видети, то Вас питам или је брдовит?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Има и брдовитог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у односу значи на тај догађај где се десио како сте сад објаснили то поред пута, па наставак пута, да ли је ту прегледност јасна?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па има ту неких кривина, сад ја тачно не могу да знам пошто то није део пута којим ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није део пута којим ви идете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А део пута којим ви идете у односу на то место да ли је равно или је узбрдица или је могућност прегледности?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Има брдо, не може да се види ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се с тог дела могло видети?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: С којег, где сам ја био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли на том делу, значи, Ви кажете знате где је тај пут и знате где се је сам тај догађај десио, путем нисте даље ишли, а колико отприлике се може видети од тог места део пута иако нисте ишли, кад би стали на место где се догађај дешава, колико би видели пута, 100 метара, 50, 20?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То иду кривинице неке, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете проценити у правцу колико би било?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, ако би се неко налазио на том путу, на одређеној удаљености, да ли би с пута могао да види? Ви сте се овде изјашњавали ако би се неко налазио на терену, па сте рекли да та особа не би могла са линије да види, али Вас ја питам ако би се то налазио неко на том путу, па негде?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па то и кажем, зато што постојали су ту тих кривина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако се налази у зглобу кривине која је, пошто Ви сад тако објашњавате, разумете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу ја сад, ја сад тачно не знам ни како сад тамо почиње кривина, ја знам да је то само, да је било тамо и дрвећа и корова и ово и оно и са тог пута сумњам да може да се види нешто далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте Ви рекли за тог сведока да он није могао да то види са тог места, како сте Ви то проценили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: На ког сведока мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу Вас сада рећи на ког сведока. За тог за кога сте рекли у истрази је наведено његово име, али сада Вам ја не могу рећи.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Због кривудања пута, због вегетације, због таквих ствари сумњам да неко може да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате за кога сте рекли?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вам кажем у односу на њега, како сте закључили да он није могао да види?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Када је било реч о том сведоку, реч је било о положају на којем он треба да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно и Ви сте се о том положају изјашњавали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: О том положају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том положају, на терену?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ви мени објашњавате пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама два терена објашњавам.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Пут, Ви мени пут објашњавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али Вам објашњавам два.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја причам о делу где је он требао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо и Ви кажете са тог дела.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ни у лудилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то смо расчистили. Е сад евентуално ако се он налазио на наставку пута, значи, према рецимо свом терену, али није се подигао на своју линију, него се само налазио на том делу пута, да ли се тај део којим би он ишао пошто Ви знате где је он био на линији, јел тако? Да ли би се са тог дела могло видети?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Госпођо, он евентуално да се налазио у авиону можда би видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је на земљи, нас интересује земља?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ако је на земљи сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак, значи, не у односу на линију него у односу на ту неку околину ако се налазио 50, 100 метара одатле?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може? А ако се налазио у продужетку пута, чисто у продужетку пута?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како да кажем то су сад нека хипотетичка питања. Тако се налазио са њима можда је могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас морам тако питати зато што сте Ви тако и одговорили. Чекајте не можемо у исто време причати. Само да Вам ја кажем зашто па да Вам олакшам. Зато што сте се Ви изјаснили, ја Вас зато питам даље. Значи, изјаснили сте се на једну околност пошто тај сведок нам је нешто друго рекао што сада не можемо овде да објашњавамо, обзиром на специфичне ситуације са њим, зато Вас ја питам на те друге околности. Не питам ја Вас да знате безвезе онако што је мени то пало на памет, него Вас питамо зато што да нам објасните управо тај терен, могућности да се нешто са њега види, пошто ми не знамо, ми нисмо били на терену. Зато сам Вас ја питала је брдовит, јел раван, колика је прегледност, како се може видети, јел шумовит, значи то нам треба, такве информације?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам рекао терен је шумовит, растиње, коров, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то високо, то растиње, јел високо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па високо, да. Кажем, годинама то није нити је то сређивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је високо, метар, два, пола метра?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могуће и тако, има дрвеће, дрвеће велико ово и оно. Ја сад причам о том делу, е сад где се он налази ја претпостављам да је требао бити на свом месту као свако ми што смо били, мада то је питање, али ја кажем иако је мала могућност да је он могао то да види. То су стварно ограничене могућности да се види баш због те вегетације, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира где би се налазио на том, не на линији, него у том делу терена? По Вашој процени тешко би се могло видети?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира иако је била релативно блиска удаљеност, а ако би била нека узбрдица с које би се евентуално посматрало да ли је могуће обзиром на ту вегетацију, то што сте нам објаснили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сад питање, где је то место било, да ли је било испод, ово и оно, то је све релативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па наравно сада и говоримо у домену претпоставке што иначе не би требали, али таква је ситуација да морамо да говоримо. Да ли

имате још нешто да кажете што Вас нисам питала, а што мислите евентуално да је важно, што је вези самог догађаја, о неких сазнања у вези јединице, било чега што сматрате да би било битно да нам објасните, кажете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не знам шта би могао да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми та два камиона што се налазила, рекли сте да су два камиона дошла са Вама, једна стодесетка, једна стопедесетка, који од та два камиона је возио то што је било потребно те ствари?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који од та два камиона је коришћен да довози ствари, није један?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Наизменично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су изгледали ти камиони, војни, цивилни?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су имали неку цираду?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да. Ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам сад за оба, знам за један знам, али мада мислим да је и други. Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су имали војне таблице?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су, војни камиони су били?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло се ту кретати, није било неких немогућности оно знате да је био терен? Могло се доћи до викендица од пута до викендица јел се могло ићи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Камионом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: С камионом се могло проћи где хоћете, то су јаки камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цистерна је била ту стално стајала, да кажем, није се покретала?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мислите на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је била хладњача, јел тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Хладњача да, она је стално била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је стално била ту? И то је све било углавном ту лоцирано? Да ли су долазили још неки камиони, да ли знате Ви, да ли сте некад видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Евентуално долазили су неки пинцгауер и ово и оно, видео сам били су, да ли нека докторица, да ли ово и оно, ти из Трнова дођу код нас по кафе, мало ми тамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су долазила нека војна лица или неки службеник, да кажем официри?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то памтите с том докторицом, јел?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па добро, после 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Дмитровићу, Ви сте рекли да сте завршили, то је било у поступку истраге, нисам сигуран да сам данас чуо, али сам схватио да сте завршили школу резервних официра?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте имали неки чин?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ком чину сте били тада након завршетка школе и да ли сте евентуално напредовали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па добио сам чин потпоручника у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Билећи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, у Загребу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И у том чину сте били и у ово време?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Које време?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1991. од почињања рата практично у Хрватској?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Добијам чин од војне команде која је била у Шидским Бановцима пошто сам се прикључио био војсци, значи одмах на почетку, а изашао сам као млађи водник из школе резервних официра, као млађи водник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као млађи водник?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Пардон, као водник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Били сте у некој пограничној полицији рекосте претходно, где исто ту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто ту у Ђелетовцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Ђелетовцима? Да ли Вам је то време које сте провели у овој јединици, да ли Вам је уписано у Вашу војничку књижицу? Говорили сте о радничким књижицама које сте Ви прикупили, да ли Вам је уписано у војничку књижицу, ону Вашу војни књижицу, да ли је имате са собом, где сте пријављени?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Немам је са собом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли пријављени негде у војном одсеку?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: У Шиду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Шиду?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тамо сте у војној евиденцији као војни обвезник, а да ли имате, кажете Вашу војничку књижицу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате са собом?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Где са?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислим, не сад, али имате је?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Имам је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У једном моменту сте рекли када треба да крећете почетком седмог месеца у Босну, да Вам је Боца саопштио у команди да идете тамо, па сам ја себи евидентирао тако тај термин «команда», шта је команда?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па то је место где смо имали састанке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле, то је само место, а не, јер то је место у смислу локације, а не нека група људи која чини команду што је прилично уобичајено у војсци?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Тамо смо се ми окупљали сваки дан, свако јутро, сваки дан смо се окупљали, то је то место на којем смо се ми окупљали, где смо добијали рецимо задатке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко се окупљао на том месту?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми командири који смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви командири чета?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Извиђачког вода и тако?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми командири водова, командири чета и возачи ово и оно да се види шта се треба радити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јасно, разумем. Да ли је тада ишао са вама у колони возила која одлазе на Јахорину, да ли је било неких већих камиона, не само ова два мала војна, да ли је био и неки већи камион?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо од једног сведока јуче који рече јуче да је одвезао шлепер, мерцедесов шлепер неки?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па је и он остао тамо са аутобусима на Јахорини?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могуће, али не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ти аутобуси какве су имали таблице?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, знам да су, претпостављам да су били цивилни, јел возачи нису имали униформе, оно чисто су ми онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте тако што регистровали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ови камиони ваши, ови ваши камиони?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Они су имали војне таблице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војне?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте дошли у Трново, објаснили сте Ваше активности, поменуште локацију Лисичја глава или тако нешто, као прву линију на којој сте били то пар дана. Где је то у односу на ове викендице, колико је то далеко у том неком, а ово сте рекли да је 6-7 км?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Овај део сам више пута ишао, више пута сам ишао па ми је мало остало. Ово сам ишао, тај први пут, други пут и ту смо били пар дана и ту смо завршили локацију. Иначе, та како да кажем, не иде ми баш од руке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ево ја ћу Вам прочитати пар тих неких назива, па реците да ли Вас то на шта подсећа? Лучевик?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лучевик?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крагујевац?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Мислите на град.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда Крагујевац?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Крагујевац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хум?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа Вам то не значи? Ловћен 204, или 304?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Кроз уши пролази, али не могу да се сетим конкретно шта би то требало да буде. Не могу, могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опачић нам рече да је Ловћен 204 и 304 да су шифре за рањене и погинуле.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Опачић је стручњак за радио везу и Опачић је, он се највише бавио са том везом и са тим шифрама. Ја сам оно што сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ево само у циљу подсећања? Годиње, Годињске баре?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Годињске баре, то читам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Годиње?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа посебно? Како се сналазите, завршили сте школу резервних официра, да ли се сналазите?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Техничка служба, нисам пешадија био. Ми имамо специфичне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А техничка служба? Како се сналазите на топографским картама?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јако лоше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лоше? Имамо ми ту неку карту.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чак шта више лоше искрено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви у Вашем наоружању горе на линији имали маљутке? Рекосте да је једна маљутка погодила један камион, ми те приче нисмо чули јер су два камиона снимали и оба су се и вратила назад?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Један се возач задржао био на кафи код мене и ту му је ваљда и спасио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Возач је био код Вас, а камион је био доле где је био?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је био други камион, то је био камион који је доносио овим Босанцима храну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то ваш камион?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Није наш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле, то није ваш камион? Ви сте рекли да сте имали два камиона стодесетке или стопедесетке, па Вас питам?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па није имао потребе два камиона да иду, то је био један камион од Босанаца, а један наш. Они су заједно отприлике некако дошли и овај је остао да са мном попије кафу. Ја сам рекао ај попиј са мном кафу тамо и овамо, и он је остао са мном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, кад кажем ваш камион, мислим да она два ваша камиона с којима сте и дошли на Јахорину па на Трново? Један је

ваљда био стопедесетка, а други стодесетка? Са њима сте и дошли на Трново, са та два камиона?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Епа сад, да ли је то један од та два ваша, у смислу ваше јединице или Босанац где је, тај што је погођен?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је био Босанац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви имали маљутке у нароужању на линији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сигурно не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говорили сте нешто о заробљеним. У једном моменту сте рекли да сте се бавили неким другим проблемима. Имао сам ја тамо 15-20 заробљених људи и једног погинулог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рањених?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рањених, онда је погрешно, онда сте Ви рекли погрешно, ја сам баш меморисао заробљених? Но видећемо после, дакле, мислите на рањене? Један је погинуо, како се зове, да ли знате како се зове тај што је погинуо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате иједног имена од ових рањених?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Знам да се овај дечко звао што је добио гелер у око Драго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То су људи баш из ваше чете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Чете. Из чете сам одавно 10 година, заборавио сам имена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако вас је тамо стотинак заједно са извиђачима, 15-20 рањених је поприлично велика бројка?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Добро, само нису то све ни теже је било, овај дечко је био у око рањен, он је баш страдао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су ти људи збрињавани ту на лицу места или су одношени негде другде ради збрињавања?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Колико смо ми могли оно прву помоћ да пружимо касније су долазили по њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су их збрињавали, где су их доносили, не знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Где су их одвозили не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате тако што? Да ли знате ко су вам суседи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Суседи на линији, које су суседне јединице, вама суседне јединице на линији?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па знам да су били, баш тај камион који је страдао ја мислим да је од Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зворничани? Шта је то Зворничани?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Људи из Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из Зворника? Каква је то јединица?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војске Републике Српске или?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Републике Српске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нека јединица Републике Српске или било шта, не знате ништа?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам, они се нису ни настањали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па морали сте бити повезани, претпостављам.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Били су повезани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви као заменик командира чете ту на линији у ситуацији када је Опачић одсутан, ипак морате знати ко вам је ту леви сусед, десни сусед итд. неку комуникацију?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми смо били повезани са извиђачима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па извиђачи су на једном крају, ви сте на другом, ако линију схватимо, где су извиђачи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Управо покушавам да вам кажем с ове стране где смо ми били то је ова група, ми смо их звали, како да кажем, ту је било једно 15-ак људи добровољаца који су били са нама, био је и тај Томић Милован са њима, ту је и Стопарић требао да буде са њима, ту је био Ковачевић Никола, било је њих у тој групи преко потока. Ту смо имали проблема са неким Босанцима који у ствари су отишли једноставно са терена и оставили нас сами.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И оставили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја кажем, то је тај део који се практично, сем што су ти људи ту њих десета, петнаест што се на мене наслања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, кад сте дошли тамо, ето и месец дана сте укупно били, под чијом сте командом? Не Ви лично него Ваша јединица, нисте ви тамо дошли с неба па у ребра, упали на нечији непознати терен, него сте негде интергрисани у неку команду? Да ли знате којој сте јединици, ко вам је непосредно претпостављена команда?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ни где се она налазила?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одлазили сте у Трново, рекосте у неколико наврата, у само место Трново?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Једанпут сам ишао на телефон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На телефон, само једном на телефон?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате да ли је ту евентуално била каква команда?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уопште сазнања те врсте?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Можда је и била нечија команда, ја немам сазнања да је то наша претпостављена или није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сазнања те врсте немате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Немамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Ја мислим да ми направимо једну паузу сада пре него што кренемо са питањима тужилаштва и пуномоћника и браниоца. Значи, направимо једну паузу од 20-ак минута и Ви мало да се одморите, да седнете.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида ради паузе за одмор у трајању од 20 минута.

Настављено у 11,40 ради паузе за одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се мало одморили? Можемо да наставимо? Тужиоче изволите? Пуномоћници?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених). Да ли је сведок имао плату за време тог рада тамо у Ђелетовцима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колика је била плата?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не знам тачно, негде око 300 марака у то време.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли су на тим комбинезонима имали неке, мењали су униформе и комбинезоне, да ли су имали ознаке било на рамену, било на грудима, било на капи?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кавке су биле?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ознаке шорпиона.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А пре него што сте постали "Шкорпиони", јел сте имали неке ознаке?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим сад.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли сте имали ван тог знака шорпиона, неку ознаку са тробојком?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могуће да јесмо имали. Ко је имао тај је стављао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је рекао да су дошли рано ујутру на Јахорину, да су ту били цео дан, па да су после увече отишли поново. Интересује ме тога дана јесу ли аутобуси били на Јахорини, јесу ли били возачи аутобуса?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Аутобуси су били у току тог дана.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли су сви ваши камиони отишли за Трново или је неки остао горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је два су била и два су отишла.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да, али неки ваши људи да ли су остали на Јахорини или сте сви отишли доле?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја колико знам из чете људи моји сви су отишли, а сад ко је остао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је неко остао из јединице "Шкорпиони"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже из чете, он зна из чете. Он је рекао из чете.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је та јединица која је била у Ђелетовцима или на Трнову, имала неке везе са МУП-ом Србије?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тако нешто?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пре одласка на овај терен или уопште на други терен, да ли сте имали неки сусред са свештеником, где и када?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Пред терен да имали смо у кругу касарне.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Које? У Ђелетовцима?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Овај терен у Трнову, јел?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка на терен у Трново?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми смо на оба терена имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оба?
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је рекао да су шифре коришћене за мртве и рањене, да ли му је познато да су биле неке шифре за заробљенике?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, није ми познато.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок каже да је у време егзекуције највероватније био на линији фронта, где је био Опачић Ђура?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у то време?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам тачно, пошто не знам ни кад се то десило, не могу тачно да тврдим.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Следеће је питање. Ја сам га разумео да су наизменично били или он или Ђуро на фронту, да ли се дешавало да су заједно били обојица на фронту?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја сам то објаснио били смо једно две, три смене, значи по 2 дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је, тада кад је гледао филм, рекао је да је гледао филм с Опачићем, да ли је разговарао с њим нешто, да ли му је он нешто рекао у вези са филмом, кад га је он видео и о чему се ради? Зна ли он нешто о томе и тако?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто је рекао да први пут га види као и ја.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да се појавио неки пицгауер, да ли су то били њихови или чији су били?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Шта да се?
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пицгауер?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је долазио, да је видео да је дошао тамо.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А чији је био тај пицгауер, да ли он зна чији је био?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Претпостављам да је босански, наш није био.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кад је гледао филм и видео је тај камион који се види на филму, да ли је то њихов камион?
СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па нисам ја видео ознаке.
АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Онако камион?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би га могли препознати?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Десетка или педесетица?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Отприлике тако изгледа тај камион, сад да ли је то тај или није.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А када су се вратили, јел су се истим путем преко Јахорине вратили?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се враћали за Ђелетовце?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А јел исто аутобусима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јесу ли вас чекали аутобуси тамо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто других пуномоћника нема, претпостављам да је заинтересован. Изволите, јел имате питања?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је тог дана, да он претпоставља да је тог дана био на линији, да је чуо нешто о заробљеницима. Да ли се сећа где је био кад је чуо то о заробљеницима, где је био његов командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је Ваш.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: То сам га ја питао.

НАТАША КАНДИЋ: У каквим је односима он професионално био и у каквим приватним односима са својим командантом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Опачић Ђуром у каквим сте били односима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Сасвим коректним односима и онда и сада приватно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је Опачић Ђуро некада рекао да он нешто зна, да је био доле у викенд насељу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сунекад са Стојковићем разговарали о том догађају?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, зашто бих са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро није, нисте, нисте. Не морате даље објашњавати, ако нисте, нисте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да се определи да каже када је у Ђелетовцима гледао касету, да ли је то комплетна касета или без?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не можемо то три пута смо га питали. Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Ево питање, такође бих волела да питамо сведока да ли он има ту касету?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите браниоци? Нема проблема, како се ви договорите.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: (бранилац друго-опт. Петрашевића и четврто опт. Вукова). Председнице већа, сведок је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, заиста причате и јуче и данас све време, не знам зашто. Немојте молим вас саслушавамо сведока, не можемо да реметимо мир, ја вас неколико пута опомињем, немојте више то да радите. Изволите? Извињавам се.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Волим што је одбрана дисциплинована. Сведок је говорио о војничким особинама и карактеристикама једног од мојих брањеника четврто-опт. Вукова. Рекао је да га познаје, те бих у том смислу замолио сведока да да одговор о ономе што улази у корпус нечега што се може дефинисати као његове људске особине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, ја сам питала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Више о војничком делу је говорио него ли о људским карактеристикама, у контексту војничке људске особине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могу да кажем, рекао сам да је маран био, да је вежбао и ово и оно, а што се људских рекао сам да све своје, своју функцију коју је имао да никад то није злоупотребавао, да се са нама дружио, да смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је детаљно објаснио, рекао је.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У односу на друго-опт. Петрашевића, за кога каже да га такође познаје и то од времена када су они дошли у јединицу исто питање?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Исто питање, исти одговор. Кажем, дружио сам се и са њима. Много пута смо се сретали, много партија карти смо одиграли заједно и то је тај. Значи, за њега могу само у овом људском аспекту пошто са Вуком, са Вуковим сам више сарађивао и по војничком питању.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Какво је Ваше, или евентуално размишљање у јединици о којима би Ви евентуално могли да имате неких сазнања, какве су биле карактеристике Петрашевића као припадника јединице, као војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате, прем да он није био у вашој чети, он је радио потпуно други посао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам како би то.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли имате конкретног сазнања о томе како је извршавао наређења која је добијао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По том питању чини ми се да је био чист професионалац, да је извршавао свако наређење.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Да се вратимо на Вукова. За то време које сте боравили у том кампу где су биле наведене викендице, да ли сте у тим приликама некада видели да је Вуков долазио? Ја бих молио експлицитне одговоре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или не, знате, видели сте, нисте видели?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Хоћете поновити питање?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сте видели Вукова у викендицама у том периоду кад сте Ви били у викендицама на одмору, тако Ви дефинишете?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли знате којим поводима је долазио тамо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Е то не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли Вам је Вуков било када издао неко наређење?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ни у једној прилици?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Сведок је у данашњем исказу, између осталог рекао на Ваше питање, ко је био командир извиђача. Поменуо је лице по имену Мића Југобратовић. Ја бих Вас молио, он је касније на одређени начин

рекао да је Вуков био командир извиђачког вода, па бих молио да то сада дефинитивно расчистимо. Ја бих молио да прочитате сведоку страна 9, 16. пасус, претпоследњи ред и прва три реда на десетој страници списка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако: пита Вас адвокат «Да ли је он био командир извиђачког вода», а Ви кажете «Да, био је до рањавања». Претпостављам да се на то односи?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да и прва три реда наредне странице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А када је рањен», Ви кажете «Не могу тачно да се сетим, то се десило у Ђелетовцима, датума не могу да се сетим». «Кад сте били на Трнову да ли је тада био рањен? Не». Ово у Ђелетовцима јел се то односи после Трнова, рањавање његово?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: После Трнова.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, питање следи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био заменик?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, да, разумем шта хоћете да питате. То је вероватно био мој лапсус. Видите они су имали неки однос између себе кад су кога поставили. Ја претпостављам да је Вуков био једно време командир чете. Не знам тачно, не могу тачно да знам кад њему то престаје и кад постаје.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, да ли је на Трнову био командир извиђачког вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, ја претпостављам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте адвокату одговарати, већу одговарате, а адвокат Вас пита. На Трнову, да ли знате коју је функцију, да ли је икакву функцију имао или више функција Вуков Александар имао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По мојим сазнањима заменик команданта Боциног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја бих председнице већа молио у овом тренутку да предочите сведоку, макар сумарно да су сви до сада саслушани сведоци казивали и оптужени казивали о томе да је Вуков Александар на Трнову обављао функцију командира извиђачког вода? Он је први сведок који говори насупрот томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведоци до сада су рекли да јесте он био.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: И помињали су функцију заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, прекидате ме у пола реченице. Значи, да су сведоци до сада рекли да је он заиста био командир извиђачког вода али и заменик команданта. То није спорно. Значи, да је он имао две функције.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Претпостављам чим је био са њима тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви претпоставке, него да ли Ви знате то?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја знам да је за ово што сам рекао, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предочили смо му. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, битна је разлика. У фази истраге, на моје питање да ли је Вуков Александар био командант извиђачког вода, он каже да. Очигледно постоји разлика у односу на ово што говори данас и да то расчистимо, то је неопходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се можете сетити да ли је био командир извиђачког вода? Рекли сте да је био заменик команданта, није спорно, за Трново, а да ли је у

исто време био и командир извиђачког вода као што сте рекли у истрази? Само то одговорите.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То сам вероватно и побркао. Вероватно он је био заменик. По мојим сазнањима био је заменик Боцин, а у то време могуће да је обављао и ту функцију. То ја не улазим, нити сам ја давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте овде стриктно рекли, знате? Да ли је био командант, Ви сте рекли «Да био је». Е сад због тога адвокат толико инсистира.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је у току свог казивања, између осталог, рекао када је говорио о промени задатка и промени линије, записао сам прецизно. Каже: «Добили смо нов задатак о промени линије». Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили тај задатак?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Од команданта.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок има сазнања о томе да је евентуално командант добио такво наређење од некога и ако евентуално јесте, од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га питали, али он је рекао.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли евентуално сведок зна шта значи, рекао је да је мало био са шифрама у вези, да ли евентуално зна шта значи шифра «голф 34»?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сте уопште ви имали заробљеника до тог Вашег сазнања које сте добили поговарањем на линији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је у вашој јединица "Шкорпиони" било заробљеника?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште на свим теренима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја колико знам било је само у Ђелетовцима.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да се вратимо на шифру. Врло сте прецизно рекли шта се подразумевало под шифром «пакет». Моје питање гласи: Да ли сте било када шифру «пакет» употребљавали за људе?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: За људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би се под том шифром «пакет», као што сте рекли може свашта под тим да се подразумева и храна и одећа и обућа и муниција и свашта, да ли би се могло подразумевати и за људе, за заробљенике, не мислим на људе, него за заробљенике?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи не? Ви знате да је не или по Вашем неком мишљењу?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу ја да знам, о таквим стварима нисам ни размишљао. Знали смо кад тражиш муницију, кад тражиш ово и оно, нисмо ни размишљали о заробљеницима, није нам падало на памет.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, поново ја врло прецизно питам: Да ли он има сазнања да је било када термин «пакет» употребљаван за људе? Да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Сведок у неколико наврата говори о команди. Питано је то било и од чланова судског већа. Ја молим да се

експлицитно изјасни, ако може, да ли када говори о команди мисли на место, односно објекат где се налази командант или мисли на групу људи која доноси одлуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је стриктно рекао, ја сам га питала. Рекао је, нећемо понављати питање. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Помињали сте тамо да се између осталог сведок, хоће ли имати доживотно име «А», по мени може да буде и «Ш», да ли је та група људи међу којима је био и сведок о коме сте Ви говорили везано за оно место да ли је могао да види или да не види критични догађај, па сте једнога тренутка пошли да кажете њих су звали. Како су их звали?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу тачно да се сетим. Чини ми се да су их звали неки четници или тако нешто у том смислу. Не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је звао четници, међусобно?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ми зезали онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би то значило за њих четници?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па они су били једна група која фактички није припадала, како да кажем, нигде, ти добровољци, шта ти ја знам. Не могу тачно термина да се сетим.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је чуо некад за термин «викенд четници»?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Могуће да је то. Знам да је у питању да су четници али не могу сад тачно да се сетим викенд или, што знам за тај термин.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, да преформулишемо оно питање од малопре за које сте рекли да је сведок одговорио. Да ли на том месту, које он означава термином командно место, да ли се на том месту примају наредбе и задаци или се ту справља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао, не можемо понављати. Јасно је рекао. Јај питала и инсистирала на томе.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Будући да је било питања и у домену нечега што би претпоставке биле ја ћу се само прикључити тој врсти питања. Да ли је на том простору где је камион са храном долазио, са већ одређеним потрепштинама за линију, да ли је уопште једно такво окружење пружало могућност да се одређени догађај посматра са растојања од 150 до 200 метара и да се јасно види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала врло детаљно. Све сам га ја питала. Хоћемо ли још лимитирати или ћемо се ту зауставити? Са 150 до 200 метара, да ли би се могао посматрати догађај, да се види, по Вашој процени?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: По мојој процени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја судија верујте нисам лицитирао, ја сам само помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам толико детаљно испитивала око тога.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оне дистанце, које се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате објашњавати, можемо даље.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Или да преформулишем питање. Да ли има сазнања о некаквим посебним способностима сведока кога је помињао да он може можда да види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, немојте, држите се предмета заиста.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: На основу чега, рекао је да није било формалне одлуке о томе да је и он заменик командира чете, да је Вуков заменик команданта

јединице "Шкорпиони", да није било формално. На основу чега он у ствари, мисли да је Вуков био заменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала. Питала сам га немојте понављати.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ако дозвољавате, Ви сте га питали да ли је била формална некаква одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на основу чега мисли?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јел је чуо да је некада Вуков издао наређење целој јединици?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Целој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целој јединици?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је Вуков некада издао наређење вашој чети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Нашој чети, колико ја знам, не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је помињао да је тамо неки зворнички камион једном приликом погођен. Да ли има сазнања о томе да ли је то возило остало на путу или је склоњено ако је том дистанцом ишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја мислим да је склоњено касније, да су чекали ноћ, ја мислим да је склоњено касније.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок може да одговори где сада ради?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Радим у фотографској радњи «Фотоалбум».

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ко је власник?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Момировић Драган.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Који му је надимак?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Џафер.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Да ли сте некада са Џафером разговарали око спорне видео касете или Вам је он нешто тим поводом причао?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Будући да радите, да ли сада постоји апаратура, ако зна о томе, којом се може вршити монтажа видео снимка.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не радим те ствари.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не радите Ви, али да ли знате да ли је, има техничких средстава за тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је говорио и на Ваша и на наша питања између осталог о војничким и људским карактеристикама оптужених. Ја бих поставио питање, дали може нешто да нам каже о, уопште о особинама и карактеристикама сведока А, који је тврдио да је видео то што је видео, а сведок казивао да је то објективно немогуће. Дакле да ли зна нешто у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете тог сведока, нешто детаљније, дал би о њему нешто могли да кажете, мада сведок није окривљени у овом предмету, али ајде дозволићемо питање?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја га познајем. Из прича других пошто није из места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо Вас за лична сазнања, ем што причамо о некоме ко није окривљен овде, па нећемо сада из посредних, лично Ваше сазнање, знате ли га, шта знате о њему, директно какав је, у личним контактима?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Директно не знам, пошто се нисам директно дружио са њим, само из прича знам да није баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи из приче?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да није баш лице од поверења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да је доста користољубљив, овакав, онакав, нисам се дружио са њим, кажем не знам, али ето начуо сам тако.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Ви сте га, председавајући Ви сте питали сведока за сваког оптуженог понаособ о особинама. Код Александра Медића он је само рекао једну реченицу да је ишао са њим у школу, па ако сад може да доврши.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, ишао је заједно са мном у школу, увек смо се дружили, увек смо били добри, изузетно га ценим као правог друга.

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Да ли сведок нешто зна око учешћа Александра Медића у овоме догађају, сад ћу рећи и зашто то питам. Он је рекао да до телевизијског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Снимка није ништа знао о том догађају, после тога много, али није нигде објаснио шта то значи много, па да ли то много, да ли се ту негде налази Александар Медић.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Кад кажем много, много је оно што сам видео, то је као прва ствар, друга ствар доста људи је долазило тамо код мене, знате људи који су из јединице има нас доста и у Шиду и у тим околним местима, и та, има нас доста тамо и разговарали смо о томе, причали са свима, и тако спомињало се, неко, неко из неких својих сазнања има такве приче да многи су спомињали Александра у смислу да није, да није пуцао, ето, сад ја не знам одакле та сазнања, спомињали су Вукова да нема дечко са тим ништа, то су све приче које су причали људи из јединице који су, тако састајемо се и, ето то су моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, јел тако?

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Да. И ево последње питање, пошто сам сада чуо да је он био у школи резервних, да је изашао са чином водника из војске, значи прошао је кроз ту школу резервних официра, старешина, да ли је, су тамо учили нешто о Женевској конвенцији и о томе да постоје нека наређења која се не смеју извршити.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да, учили смо о тој Женевској, учили смо. Чуо сам за њу, да.

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: И последње питање, да ли је о томе, о Женевској конвенцији и о тим наређењима која се не смеју извршити да ли је ико икада нешто говорио у јединици Шкорпиони, и да ли је неко обучавао те војнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал вам је неко то, нешто?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ја конкретно искрен да будем нисам ником реко, пошто су то већином људи који су завршили војску, сматрао сам и да, можда нисам, нисам имао о томе прилику.

АДВ.ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: ја не бих понављао пошто је питао колега Левајац нека питања која сам ја хтео поставити, само још, хтео бих везано за овај период боравка на линији непрекидни, колико је дуго провео непрекидно на линији, оријентационо.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Реко сам да сам две, три смене био сам, сада не знам тачно колко сам био непрекидно.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А те смене што сте били непрекидно, колко је то било временски.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Што сам био непрекидно.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: То је било непрекидно.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи цело време. Колко то дана може бити.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Па не могу тачно да тврдим, можда неких 12, 13, 15 дана, не знам, не знам.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Е сад, добро ајде 12, 13 дана. Реците сад за тих 12, 13 дана, да ли Вас неко извештава шта се дешава доле у викенд насељу, тамо где је командант и тако даље.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, да ли окривљени имају питања. Изволите, како се договорите није проблем, изволите. Дobar дан.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Дobar дан свима. Дobar дан и Пери. Па ја бих још једном хтео да кажем то што је Пера слушао од наших припадника да ја нисам пуцао у заробљенике, и да стварно нисам знао садржај задатка, ја сам знао да идем на задатак, али нисам знао шта ће се десити. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, углавном сте Ви то изнели у Вашој одбрани више пута до сада, али нема проблема. Да ли још нешто желите да кажете, да прокоментаришете?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је све, мислим да сведок говори објективно, истинито и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете се вратити?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрашевићу, изволите Ви?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан и Вама?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Здраво Перо. Моје питање везано за мој сусрет са Пером, везано за Косановић Душка. Ако се сећаш то је рецимо сада прошло неких годину дана, можда нешто мало више, испред ваше радње, стао сам са возилом, кад сам те видео испред отворио сам прозор и започели смо причу везано за ту Совину продају касете, да ли се сећаш тога да сам те питао за твоје мишљење да ли је он продао ту касету или не, јел можеш да се сетиш.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Не можеш да се сетиш.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу. Ја знам да смо се сретали пар пута ја и ти. Ти си, стајао си тамо пред ону трговину тамо док је било «Пољопром» не могу стварно да се стим тог детаља.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добро. У Косановићевом транскрипту имате где он спомиње то и наводно спомиње да сам ја и тада претио. Моје питање је било у том смеру, ал пошто се не сећа, онда ништа од тог питања.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Ако могу.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Да.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не могу да се сетим тога, ал да си претио, то претпостављам да бих, да бих запамтио то, ја кажем, ми смо се сретали више пута тамо, ти си ишао у трговину, ја сам тамо био, комуницирали смо увек нормално као што.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Значи не сећаш се никакве претње.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Не, не сећам се.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Добро. И још бих питао везано за ту Женевску конвенцију, пошто има школу резервних официра, кад се то у војсци војска упознавала са том Женевском конвенцијом и шта садржи у том, у тој Женевској конвенцији у том акту.

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Тачно да знам о томе, не знам, искрен да будем, само знам да у Женевској конвенцији да је прича о заробљеницима о поступању са њима и такве ствари, мислим детаље сад не знам, а претпостављам у војсци да су нас то учили, сад не могу се сетити кад, оно предавању.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Хвала, нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама. Да ли још неко има од окривљених неко питање. Нема. Да ли имате још Ви нешто евентуално да нам кажете што Вас нисмо?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали. Са овим би завршили Ваше саслушање, само ћете нам рећи да ли тражите трошкове превоза, ове данас што сте дошли и назад?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Вам трошкови, да могу да Вам досудим?

СВЕДОК ДМИТРОВИЋ ПЕТАР: Колико и прошли пут сам добио 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се исплате трошкови сведоку у износу од 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете, а у 210 можете подићи новац, довиђења. Добро. Са овим што смо планирали за данас да урадимо то смо и урадили. Ја бих замолила само Медић Александра да дође да само један моменат. Још једном само да Вас питам у вези.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Реците ми у вези ове операције Ваше.

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја сам оперисан али од сутрадан после операције, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, само мало завршавамо претрес, немојте молим Вас?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је ево већ 22 дан, имам страшне болове у утроби једва идем буквално, ал сам хтео да дођем на суђење, да се не би одлагало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чекајте, реците ми, јесте прегледани?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па прегледан сам па ћу изгледа поново морати ићи на ВМА по мишљење доктора, јел они у амбуланти не могу ништа да утврде, и никакви ми лекови не помажу против болова, ни то, нит смем се закопчати ни ништа баш. Рана је добра али болови несношљиви скроз, мислим да Вам не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ми ћемо сада одмах затражити да нам доставе извештај лекара из болнице и уопште какве су препоруке у вези Вашег даљег лечења?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Они су рекли хирург кад дође, па да хирург прегледа па онда ћемо видети поново, на ВМА и шта буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема. Дал Вам требају неки лекови. Немојте молим вас, па добро, немојте да вас опомињем двадесет пута у току суђења, стварно колега, па завршавамо, па морамо питат, па немојте, ево мало још имамо стварно. Лекове добијате имате ли?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па добијам, да, ако нешто буде требало ја ћу преко посете оно како иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, Ви или нама доставите ако буде било шта потребно ми ћемо одмах затражити да нам доставе извештај о Вама, Вашем здравственом стању. Толико сам Вас хтела питати?

ОПТ.МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добро. Хвала Вам на разумевању и на бризи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала и Вама, можете се вратити. Само да Вас још обавестим такође за адвокате, пуномоћнике и тужиоца, ја мислим и да су добили у међувремену и да је достављено свима овај извештај који смо добили од Савета министара за људска права, односно од стране Министарства за људска права из Босне и Херцеговине у вези извештаја који смо тражили. Пошто сам ја дала да вам се одмах фотокопира, ви сте и са тим упознати. Што се тиче предлога нових у доказном поступку, наравно да ћемо кренути од тужиоца. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја изгледа јуче нисам био довољно прецизан па сад да не бих гледали транскрипте неће сметати ако поновим. Кад сам предлагао скидање аудио гласова са касете, мислио сам на обе касете, а не само касете која се, која је снимљена на Трнову него и касете која је снимљена у Великој Кладуши а што је приложено суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик јавног тужиоца додаје у односу на јучерашњи предлог да се обави вештачење аудио и видео касета са Трнова и из Велике Кладуше, који су достављени суду и осталим учесницима у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неких предлога имате сем овога. Немате, хвала. Па ово што је достављено, тужилаштво је доставило још једну касету, добили сте и Ви из Велике Кладуше касету са снимцима. Да ли имају пуномоћници предлоге. Добро. Браниоци, изволите изјасните се у вези овога и ако имате предлоге?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Што се тиче предлога заступника државне оптужбе да се скине фоно запис са касете која је везана за Трново томе се не противимо.

Што се тиче онога везано за касету која сведочи о неким догађајима у Великој Кладуши остављамо на оцену суду са примедбом да Велика Кладуша није предмет оптужног акта те у толико држимо да би суд то требао да има у виду.

Са наше стране ми чинимо поново предлог што је сагласно одредбама Законика о кривичном поступку је дозвољено да се у својству сведока саслуша Наташа Кандић, и како дозволите образложење. Ми смо од човека који је у рукама држао камеру, дакле од сведока Стојковић Слободана званог «Бугар», ни од ког другог, него управо од њега добили податак из сведочења да оно што се види на касети није целина оног спорног догађаја који се овде процесуира. У тој ситуацији путања касете је чудна, једни путеви воде ка Тузли па после ка Хагу, друга путања иде према Фонду за хуманитарно право и као последицу тога имамо казивање човека, дакле који снима тај догађај да то што он види а што је он снимао није целина тога што је његово сећање о догађају. Мислим да у том контексту постоји основана претпоставка да је део те касете неоригиналан утолико што не садржи целину догађаја и у том смислу мислим да је саслушање у овом тренутку једног од пуномоћника оштећених Наташе Кандић неопходно. Став је суда да ли ће ово усвојити или неће, али морам да приметим да и у једном другом процесу сличне садржине се избегава њено саслушање у својству сведока, заиста не знам зашто. Суд без сумње зна. Што се тиче видео записа понављамо предлог да код оваквог стања ствари где понављам од лица које је држало камеру у рукама а једновремен и сопственим оком посматрало догађај, дакле имамо један материјални доказ и један лични извор доказа који нису сагласни да у тој ситуацији да се видео запис издвоји из доказног материјала и не проводи као доказ у овом кривичном поступку. Ако суд пак нађе да ипак ваља проводити тај доказ онда сматрам да би у поступку вештачења требало посредством стручњака одговарајуће струке да се утврди да ли такав снимак има континуитет односно да ли постоје делови који су изостављени са тог снимка, једном речју да бисмо дефинитивно могли да утврдимо да ли је то оригинални снимак или није. Наше је мишљење да ако се ради о неоригиналном снимку макар и у толико што поједини делови недостају, да такав неоригинални примерак не може бити провођен као доказ. То је што се тиче предлога. Ако дозволите само да, завршио бих. Што се

тиче лекарске документације Вуков је прегледан, Вуков Александар је прегледан на Војно-медицинској академији, ја не знам да ли је у судски спис приспела одговарајућа медицинска документација ја само најављујем да ћемо комплетну медицинску документацију уз поднесак доставити да се прибави и тај извештај, надам се да ће они то и еxsoficiја доставити, да бисмо након тога утврдили дефинитивно погоршање његовог здравственог стања, што је евидентно, ми знамо садржај налаза лекара са последњег прегледа, да је то драстично погоршање здравља и у том смислу ћемо потом предузети одређене радње и учинити одређене предлоге. И последња ствар ја бих молио усменим путем, дакле пошто ће то бити констатовано на записнику да се одговарајућем решењем, држим да нема никаквих разлога, чак је и председник већа на једном од ранијих претреса рекла да у том правцу неће бити никаквих проблема, да се његовој супрузи врати сат, дигитални ручни сат Casio и венчана бурма, те ствари се налазе у депозиту Централног затвора где се спроводи режим притвора у односу на Петрашевића. И то би било све, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Бранилац адвокат Левајац Зоран сагласан је са предлогом тужиоца за ратне злочине да се обави вештачење видео касете са терена из Трнова, а за вештачење видео касете са терена из Велике Кладуше оставља суду на одлуку.

Понавља предлог да се у допуну доказног поступка у својству сведока саслуша Наташа Кандић, на исте околности које су наведене у досадашњем току поступка.

Такође понавља предлог да се из списка предмета издвоји касета и да се иста не изводи као доказ са образложењем које је дато у досадашњем току поступка.

Највљује да ће доставити суду уз поднесак медицинску документацију за оптуженог Вуков Александра о значајним променама у његовом здравственом стању за време боравка у притвору.

И понавља предлог да се врате ствари које се налазе у депозиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У депозиту Централног затвора у Београду.

Централног затвора оптуженом Петрашевић Пери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. Поднесак Ваш. Поднесак. Јесте ли поднели поднесак у вези тог сата, то је сад, нешто свашта потписивала?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не, ја сам овога пута учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поднесите поднесак. Немојте, ми морамо писмено, морам на нечем дат наредбу?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мислио сам да ако има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, донесите, па морам на нечему да напишем.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Никакав проблем није, учинићемо поднесак у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А писмени поднесак доставиће суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, то је било све, јел тако, хвала. Да ли браниоци остали имају предлога. Изволите.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја се наравно противим предлогу тужиоца за вештачење које је тужилац предложио и потврдио, на јучерашњем главном претресу и потврдио на данашњем главном претресу. Ово из разлога јер из досада изведених доказа јасно произилази да нема никакве оригиналне касете, с обзиром да нико не може да потврди оригиналност касете. Ова касета је прибављена на противзаконит начин и то од лица која имају директан интерес да терете окривљене па су имали интерес и да касету преуређују, бришу, додају и томе слично. Подржавам предлог колеге Левајца да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем сведока Наташа Кандић, на околности које је изнео колега, да их не понављам, и наравно предлог да се управо из ових разлога које сам напред навео касета издвоји из списка предмета. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Адвокат Јеврић Зоран противи се предлогу заменика тужиоца за ратне злочине да се обави вештачење касета, из разлога што се не ради о оригиналним касетама и што су исте прибављене на незаконит начин.

Такође предлаже да се у допуну доказног поступка у својству сведока саслуша Наташа Кандић.

Такође, предлаже да се касета издвоји из списка предмета из разлога који су већ наведени у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите изјасните се у вези предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на први предлог везан за увођење као сведока пуномоћника оштећеног ја сматрам да није данас ништа ново речено нити неке нове околности које би указивале да треба посебно да се размотри тај предлог па остајем при нашем бившем предлогу да се то одбије као непотребно. У односу на издвајање касете моје скромно знање технике али у овом случају мислим сасвим довољно, указује да може то бити и 79 примерак преснимљене касете а да овде до сада нико од учесника овог поступка није оспорио следећу чињеницу да у том, на том снимку није ништа додато, да ли је нешто изостављено то са аспекта тужилаштва је ирелевантно, дакле предлажем да се у том смислу тај предлог

одбране одбије. Потпуно прихватам мада, већ сам рекао шта мислим о томе да се ова врста вештачења како колеге предлажу изврши а прихватам га јер знам унапред какав ће бити резултат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се предлогу да се у својству сведока саслуша Наташа Кандић из разлога који су већ раније наведени.

Такође се противи предлогу да се из списка предмета издвоји видео касета из разлога који су такође у току овог претреса већ наведени. А о предлогу да се не обавља вештачење касете обзиром да се не ради о оригиналу изјашњава се да по својим сазнањима није битно да ли се ради о оригиналној касети или о било ком преснимљеном примерку, да се сви ови примерци могу вештачити без икаквих техничких проблема, и да стоји неспорна чињеница да на овој касети ништа није додато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све јел тако, обухватили смо све. Ја мислим да смо унели све предлоге, изволите имате предлог. У вези чега, само реците. Добро то је више ствар бранилаца и тужиоца у овом моменту не, рекао је Ваш. Ја бих само замолила Вуков Александра ако није проблем, ако Вам није тешко да дођете, изволите.

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја сам и прошли пут кад смо гледали касету затражио од суда, пошто је нама достављено, значи касета од тужилаштва која је још скраћена од оне коју је тужилац, коју смо ми прошли пут гледали, па сам ја замолио да се нама достави оно што је тужилац доставио суду, јер ми, јер ја сам Вама прошли пут тачно наводио сатницу када се шта и тако, која потпуно одудара од оне касете коју сте Ви изводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел нисте добили нову?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нову нисте добили?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, и зато ја сад питам коју ћемо ми, ако суд донесе коју ће касету, скраћену, још скраћенију, најскраћенију и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда Ви лично је нисте примили. Јесу остали адвокати добили. Свима је послата, нова касета је свима послата, послата је, можда је Ви нисте добили, нисте подигли, није био неко у канцеларији иначе свима је послата?

АДВ.ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да Вам кажем нешто, у канцеларији нас има тројица и секретарица која сигурно би примила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега јесте ли Ви примили нову, другу која. А јесте ли Ви подигли ту другу која је послата, иста као коју ми имамо у списима предмета, не само да би утврдили, ал ми смо урадили.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја сам добио ту другу касету, али ако сам, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да би утврдили да ли сте ви остали добили?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не треба да будем тумач али предлог иде и у неком другом смеру, која ће бити вештачена ја јесам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону коју ми?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Али која ће бити вештачена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо у списима предмета, она која је достављена од тужилаштва мени, значи суду, нама, суду, такву исту сте и ви сви добили, послата вам је свима, односно налог да је подигнете, можда је нисте подигли, па онда је подигните, не то је било пре два месеца. Обе су, онда дођите па подигните, не, не, Ви сте добили обавештење, добро то су техничке ствари, немојте колега, знате како то иде, мислим то бар није проблем, стварно не требамо о томе, дођите и подигните, обавесте вас, ви дођете подигнете то знамо сви. Па добро следећи пут ћемо Вам послати писмено да имамо доказ да сте обавештени. Није проблем, ако треба тако да контактирамо, онда ћемо контактирати писмено, није проблем нама уопште. Не, па нема шта, сви су обавештени зашто не би Ви били обавештени, разумете, то је. Добро, да ли Ви желите да Вам буде достављена писменим путем, или, па никакав проблем, па нема уопште проблема, биће Вам достављено одмах, евентуално у току данашњег дана, никакав проблем. Па не, можда није неко био па нисте, јер сви су добили немогуће само Ви да не добијете, значи неки технички проблем, таман посла да мислимо да Ви лажете. Не, не, нисте схватили, не, ја сам Вам се обратила да то може бити технички проблем али никако да ми нисмо послали или да Ви намерно нисте добили, ни случајно нисмо о томе, немојте тако, зашто тако увредљиво. Знате да све шаљемо истог момента и небитне ствари а камоли битне, значи можда је технички проблем да Ви нисте можда примили, неко није био у канцеларији или да је неки проблем са доставом нашом, судском, можда судска достава. Не кажем ја заиста, него свима је послато у том смислу сам Вам рекла. Само да Вам кажем, ми смо се информисали за Ваше здравствено стање и тражили смо извештај лекара ал га нисмо добили, без обзира на ту чињеницу ја желим Вас да питам, како се Ви осећате, шта се то дешава са Вашим здравственим стањем да нам кажете?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја као прво морам да Вам се захвалим што сте били врло експедитивни по питању моје молбе да се упутим на преглед, не би то питање отварао сад, постоје проблеми и то је документовано налазом са Војно-медицинске академије, уз те налазе бих ја и дао једно релативно шире објашњење уз наводе неких других околности тако да, ал то ћемо накнадно отворити то питање уз комплетну медицинску документацију која ће бити Вама достављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се Ви уопште осећате, јесте ли Ви у могућности, мислим по налазу овом који смо ми добили у могућности сте да присуствујете суђењу, али ја Вас лично питам, пошто?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, уз одређен напор, значи толико ћу да поднесем, али ће Вама бити достављено па ћемо на ту тему накнадно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема, ето само то хтела сам да Вас питам, о Вашем здравственом стању, да ли има нешто што је битно да нам то саопштите, пошто смо сад у ситуацији да се видимо на овом претресу?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па битно је али за сад још то, док не будемо комплетну документацију имали и била приложена Вама, нећемо отварати, тако да ћемо после комплетну причу да заокружимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала Вам, толико?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико би било за данас, значи овако, као што смо рекли за следећи месец термини, значи то је већ у шестом месецу 19, 20, 21, и 22, то су

термини који су планирани за јуни месец у 09,30 часова у истој овој судници. Уколико евентуално буде дошло до било каквих промена обзиром на проблем који имамо са судницама у смислу евентуалног смањивања једног дана или нешто, јер то нам је врло актуелно сада у овом периоду, ви ћете на време бити обавештени. Такође ћете бити обавештени о свему што ће суд предузети у смислу одлуке значи да ли ће се вештачити, неће вештачити и шта ће се радити на следећим главним претресима, значи имена сведока као и до сада све ћете добити писменим путем и остају нам они термини који смо се договорили ја јули месец 3, 4, и 5, јули 2006.године у истој судници у 09, 30 часова. Ето уколико имате било које друге предлоге у међувремену можете писменим путем, а за сада смо завршили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се одлаже, следећи се заказује за:

19. 20. 21. и 22. 06.2006.године у 09,30 часова,

у судници број 2.

О распореду суђења у смислу извођења доказа странке ће бити писмено обавештене.

Хвала вам, до виђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА